

I.Sygn. akt IV U 6/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 czerwca 2018 roku w Ś.

sprawy z odwołania **F. K.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej po zmarłym

I. odwołanie oddala;

II. zasądza od powódki F. K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powódka F. K. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 9 listopada 2017 roku, którą to decyzją odmówiono jej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu zgonu męża R. K. wobec nie uznania związku pomiędzy jego zgonem a chorobą zawodową. Powódka domagała się zmiany zaskarżonej decyzji w całości i zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych. W uzasadnieniu odwołania powódka podała okoliczności uzasadniające jej zdaniem odwołanie, tj. wskazujące na związek rozpoznanej choroby zawodowej jej męża ze zgonem.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania powódki i zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 180 zł. Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana zarzuciła, iż zgodnie z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 30 października 2017 roku brak jest związku przyczynowego pomiędzy zgonem R. K. a jego chorobą zawodową.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 9 listopada 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił powódce wypłaty jednorazowego odszkodowania z tytułu zgonu męża w związku z chorobą zawodową, gdyż komisja lekarska nie ustaliła związku śmierci męża powódki z chorobą zawodową.

Od powyższej decyzji powódka wniosła odwołanie.

DOWÓD: akta ZUS (załącznik)

U R. K. decyzją z 1992 roku stwierdzono chorobę zawodową pylicę płuc.

Mąż powódki zmarł w dniu 19 sierpnia 2017 roku. Jako przyczynę wyjściową zgonu uznano uogólnioną miażdżycę naczyń, jako wtórną chorobę naczyń mózgowych, a jako bezpośrednią niewydolność serca.

Stwierdzona u mężczyzny pylica płuc nie pozostaje w związku przyczynowym ze zgonem pana R. K., nie była przyczyna ani współprzyczyną zgonu. Zasadniczym problemem zdrowotnym męża powódki był nasilony proces miażdżycowy, zaś miażdżycy naczyń nie pozostaje w związku przyczynowym z pylicą płuc.

DOWÓD: opinia biegłego specjalisty chorób płuc k. 17-19,

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1773 j. t.) członkom rodziny ubezpieczonego, który zmarł wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Odszkodowanie to przysługuje również w razie śmierci wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej rencisty, który był uprawniony do renty z ubezpieczenia wypadkowego.

Podstawową zatem przesłanką stanowiącą o prawie do przedmiotowego świadczenia jest związek pomiędzy zgonem a chorobą zawodową, zaś w niniejszej sprawie takiego związku nie stwierdzono.

Sąd w tym zakresie oparł się na opinii biegłego sądowego specjalisty chorób płuc, która stanowi wnikliwą analizę zarówno stanu zdrowia męża powódki przed śmiercią, jak i przyczyn, z których zgon nastąpił.

Z opinii biegłej sądowej Specjalisty Choroby Płuc wynika, że choroba zawodowa pylica płuc – nie pozostaje w związku przyczynowym ze zgonem pylica pana R. K.. Biegłe podkreśliła, że pylica płuc nie była przyczyna ani współprzyczyną zgonu. Zasadniczym problemem zdrowotnym męża powódki był nasilony proces miażdżycowy, zaś miażdżycy naczyń nie pozostaje w związku przyczynowym z pylicą płuc. Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania dokonanej przez biegłą sądową oceny, uznając jej opinię za pełną, spójną i wyprowadzając logiczne wnioski końcowe. Biegły odpowiedział na pytanie Sądu, co uczynił w sposób czytelny i umożliwiający ocenę zasadności racji stron. Opinia sporządzona została przez osobę o stosownej wiedzy i doświadczeniu zawodowym, w kwestii dla sprawy istotnej, a wymagającej wiedzy specjalnej.

Dlatego też Sąd w oparciu o powyższe i na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴§1 kpc oddalił odwołanie.

Orzeczenie o kosztach opartp na przepisie art. 98 kpc, według którego strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty te składał się koszt wynagrodzenia zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł (§9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie - Dz.U. z dnia 2015 r., poz. 1800 z późn. zm.)